

D E C I Z I E

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî
Vera Macinskaia
Ion Vîlcov
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Veaceslav Mamei,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 135 împotriva lui Veaceslav Mamei, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom”, în procedura planului, cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 135, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 01 martie 2013 și emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 19 februarie 2007, CCL nr. 135 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Mamei, intervenient accesoriu SA „Termocom”, în procedura planului, cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că imobilul amplasat pe str. Albișoara,80/2, mun. Chișinău se află la balanța Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 135.

Menționează că pârâtul, domiciliat în apartamentul nr. 107 din str. Albișoara,80/2, mun. Chișinău, nu achită plata pentru serviciile locativ-comunale prestate.

Susține că calculul plății lunare este efectuat pentru 4 persoane, conform contului personal și la 01 decembrie 2006, datoria pârâtului pentru serviciile locativ-comunale constituie 33438,42 lei.

Solicită încasarea de la pârât a datoriei pentru serviciile locativ-comunale prestate în sumă de 33438,42 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 aprilie 2007 acțiunea a fost admisă și a fost încasat de la Veaceslav Mamei în beneficiul CCL nr. 135 datoria pentru chirie și servicii comunale în sumă de 35757,73 lei și taxa de stat în sumă de 300 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2008 a fost admis apelul declarat de către Veaceslav Mamei, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

În cadrul dezbaterilor judiciare, CCL nr. 135 a depus o cerere suplimentară, prin care a solicitat încasarea suplimentar de la Veaceslav Mamei a sumei de 1716,51 lei, acumulată după înaintarea acțiunii la serviciile comunale, a sumei de 54892,88 lei, acumulată la energia termică, a taxei de stat în sumă de 300 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1000 lei (f. d. 71).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 martie 2013 acțiunea a fost admisă parțial și încasat de la Veaceslav Mamei în beneficiul CCL nr. 135 datoria pentru furnizarea energiei termice și serviciile comunale în sumă de 36848,64 lei și taxa de stat în sumă de 300 lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în total 37148,64 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 martie 2013 a fost încasat de la Veaceslav Mamei în beneficiul CCL nr. 135 suplimentar taxa de stat în sumă de 150 lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei, iar în total suma de 1150 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2013 a fost admis apelul declarat de către CCL nr. 135, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă și încasat de la Veaceslav Mamei în beneficiul CCL nr. 135 datoria pentru prestarea serviciilor de energie termică și a serviciilor comunale în sumă de 74282,46 lei și taxa de stat la depunerea cererii de apel în sumă de 202,50 lei și în beneficiul statului taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată suplimentară neachitată de CCL nr. 135 în sumă de 1726 lei.

La 14 august 2013, Veaceslav Mamei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel.

Menționează că instanța de apel a ignorat aplicarea termenului de prescripție, care conform art. 272 alin. (9) din Codul civil, când este vorba de prestații succesive, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei prestații neexecutate.

Afirmă că conform art. 272 alin. (1) din Codul civil, termenul de prescripție al acțiunii începe să curgă din momentul apariției dreptului de înaintare a acțiunii în instanța de judecată, iar dreptul de depunere a cererii apare din momentul când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său. Astfel, este evident că dreptul de înaintare a acțiunii apare din momentul indicat în facturile lunare, adică pînă la sfîrșitul lunii următoare livrării serviciilor.

Invocă că instanța de apel greșit a stabilit că el a efectuat acțiuni care denotă faptul recunoașterii de către el a datoriei, astfel, termenul de prescripție fiind întrerupt, iar dreptul de înaintare a acțiunii în pricina dată a apărut din momentul ultimei achitări din partea recurentului, care a achitat parțial datoria acumulată, or, în cazul dezacordului cu careva sume, partea nu poate achita parțial datoria cu care este de acord, fapt care contravine art. 587 din Codul civil.

Mai invocă că instanța de judecată a indicat că în apartament locuiește el împreună cu familia sa, care nu a fost atrasă ca parte în proces, dar și nu a luat în considerație că din anul 2006 și pînă la momentul pronunțării hotărârii, s-au schimbat trei proprietari, care urmau a fi atrași în proces.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 13 mai 2013 a fost expediată în adresa recurentului la 11 iunie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 135).

Instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 august 2013 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Înaintînd acțiunea în judecată împotriva lui Veaceslav Mamei, CCL nr. 135 a solicitat încasarea de la Veaceslav Mamei a datoriei pentru serviciile locativ-comunale în sumă de 74282,46 lei.

Judecînd pricina dată, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasînd de la Veaceslav Mamei în beneficiul CCL nr. 135 datoria pentru furnizarea energiei termice și serviciile comunale în sumă de 36848,64 lei și taxa de stat în sumă de 300 lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în total 37148,64 lei, în rest respingînd pretențiile acțiunii ca neîntemeiate. Iar prin hotărîrea suplimentară, prima instanță a încasat de la Veaceslav Mamei în beneficiul CCL nr. 135 suplimentar taxa de stat în sumă de 150 lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei, iar în total suma de 1150 lei.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către CCL 135 împotriva hotărîrii primei instanțe, instanța de apel, verificînd legalitatea hotărîrii primei instanțe, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și avînd la bază cumulul de probe prezentate de părți, corect a ajuns la concluzia temeiniciei apelului, casînd hotărîrea primei instanțe și pronunțînd o nouă hotărîre, prin care a admis acțiunea integral și a încasat de la Veaceslav Mamei în beneficiul CCL nr. 135 datoria pentru prestarea serviciilor de energie termică și a serviciilor comunale în suma totală de 74282,46 lei

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine faptul că pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că recurentul Veaceslav Mamei locuiește în apartamentului nr. 107 din str. Albișoara, 80/2, mun. Chișinău.

De asemenea, s-a constatat că blocul locativ din str. Albișoara, 80/2, mun. Chișinău se află la balanța CCL nr. 135, care a încheiat din numele locatarilor contracte de aprovizionare cu servicii locativ-comunale a apartamentelor.

Conform art. 59 din Codul cu privire la locuințe, plata pentru serviciile comunale (apă, gaz, energie electrică, termică și alte servicii) se încasează în afară de chirie potrivit tarifelor, aprobate în modul stabilit, iar conform art.60 din Codul cu privire la locuințe, chiriașul este obligat să plătească la timp chiria și pentru serviciile comunale.

Conform art. 572 din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 ianuarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

După cum rezultă din actele cauzei recurentul Veaceslav Mamei nu a achitat facturile pentru serviciile locativ-comunale și a acumulat o datorie pentru serviciile prestate în sumă de 74282,46 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către Veaceslav Mamei domiciliat în apartamentul nr. 107 din str. Albișoara 80/2, mun. Chișinău pentru perioada ianuarie 2004 – iunie 2012.

Conform art. 267 alin. (1) din Codul civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, iar conform art. 272 alin. (1) din Codul civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, care se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului, iar când este vorba de prestații succesive, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei prestații neexecutate.

Însă, conform art. 277 alin. (1) lit. b) din Codul civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria, iar conform alin. (2) al aceluiași articol, după întreruperea cursului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extinctivă.

Aici urmează de reținut drept corectă constatarea instanței de apel cu privire la faptul că la 13 decembrie 2004, Veaceslav Mamei a depus la CCL nr. 135 o cerere, prin care s-a obligat să achite datoria pentru apartament în sumă de 26642 lei în decursul anului 2005 (f. d. 9).

Mai mult ca atât, actele pricinii denotă incontestabil faptul că pentru perioada solicitată spre încasare, Veaceslav Mamei a achitat parțial și achită până în prezent plata pentru serviciile locativ-comunale.

Totodată, la 09 februarie 2011, Veaceslav Mamei a încheiat cu SA „Termocom” graficul de eșalonare a datoriei, prin care acesta a recunoscut datoria acumulată la data de 01 noiembrie 2007 în sumă de 37848,64 lei (f. d. 185).

În acest context, instanța de recurs constată ca justă concluzia instanței de apel cu referire la faptul că din acțiunile săvârșite de către Veaceslav Mamei rezultă cu

certitudine că ultimul recunoaște datoria și, astfel, a fost întrerupt cursul prescripției extinctive, începînd să curgă un nou termen.

Respectiv și acțiunea înaintată de CCL nr. 135 împotriva lui Mamei Veaceslav cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale a fost depus în interiorul termenului legal.

Prin urmare, instanța de recurs găsește drept întemeiată și soluția primei instanței de apel cu privire la admiterea acțiunii și încasarea de la Veaceslav Mamei în beneficiul CCL nr. 135 a datoriei pentru prestarea serviciilor de energie termică și a serviciilor comunale în sumă de 74282,46 lei, iar argumentele invocate de către recurent în acest sens nu pot fi reținute ca întemeiate.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat de către recurent precum că instanța de judecată nu a atras în proces membrii familiei sale, deoarece reieșind din prevederile art. 533 din Codul civil, care statuează că dreptul de a pretinde executarea obligației, la latitudinea sa, de la oricare din debitori, în parte sau în întregime, aparține numai creditorului, CCL nr. 135 a solicitat încasarea datoriei pentru serviciile locative-comunale numai de la Veaceslav Mamei și, prin urmare, nu era necesar atragerea în proces a membrilor familiei acestuia.

Este lipsită de suport și susținerea recurentului precum că instanța de judecată nu a atras în proces proprietarii apartamentului nr. 107 din str. Albișoara, 80/2, mun. Chișinău, deoarece în perioada solicitată spre încasare, în apartamentul menționat a locuit Veaceslav Mamei, care s-a folosit de serviciile locativ-comunale prestate.

Este apreciată critic și argumentul recurentului cu referire la faptul că dînsul nu este proprietarul apartamentului nr. 107 din str. Albișoara 80/2, mun. Chișinău.

În acest sens instanța de recurs reține că, deși, actele cauzei atestă incontestabil că din data de 21 septembrie 2006, Veaceslav Mamei nu mai este proprietar al apartamentului menționat, fapt ce se confirmă prin datele ÎS „cadastru” din care rezultă că imobilul menționat, la data de 21 septembrie 2006 a fost înregistrat după Ceban Alina și Ceban Sergiu în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 399 din 06 iunie 2006. În baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1960 din 20 iunie 2008 imobilul a fost înregistrat după Cernei Anatolie. Iar, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2-1/4520 din 23 iunie 2008 imobilul a fost înregistrat după Rebeja Marin (f.d. 48).

Din aceleași date a ÎS „Cadastru” rezultă și faptul că apartamentul nr. 107 din str. Albișoara 80/2, mun. Chișinău a fost grevat în favoarea BC „Moldova-Agroindbank” SA în baza contractelor de gaj, iar la data de 10 septembrie 2008, pe apartamentul menționat a fost aplicat sechestru în temeiul hotărîrii judecătorești (f.d. 49).

Cu toate acestea, însă Mamei Veaceslav locuiește în imobilul menționat, fapt ce se confirmă prin actele cauzei, și anume, decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Mamei Veaceslav și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 noiembrie 2012, prin care a fost dispusă evacuarea ultimului cu membrii familiei sale din apartamentul nr. 107 din str. Albișoara 80/2, mun. Chișinău (f.d. 176).

Nu mai puțin important, la acest segment, este și faptul că în aprilie 2013, Mamei Veaceslav a efectuat plata pentru serviciile comunale prestate în sumă de 9612,36 (f.d. 171), fapt ce în plus confirmă că ultimul locuiește în apartamentul nr. 107 din str. Albișoara 80/2, mun. Chișinău, respectiv, urmează să achite și datoriile formate pentru consumul de încălzire agent termic și alte servicii comunale în perioada ianuarie 2007 - iunie 2012.

În această ordine de idei, se constată că și alte argumente invocate în recurs nu pot fi reținute, deoarece acestea se combat cu cele descrise și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel, având la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Veaceslav Mamei.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 135 împotriva lui Veaceslav Mamei, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom”, în procedura planului, cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov

Tamara Chișca-Doneva